

Sag T-323/03

La Baronia de Turis, Cooperativa Valenciana mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

»EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om LA BARONNIE som EF-ordmærke — ældre nationalt ordmærke BARONIA — bevis for brugen af det ældre varemærke — beviser fremlagt for første gang for appelkammeret — formaliteten — rækkevidden af appelkamrenes prøvelse — artikel 62 og 74 i forordning (EF) nr. 40/94«

Rettens dom (Første Afdeling) af 10. juli 2006 II - 2088

Sammendrag af dom

1. *EF-varemærker — klagesag*
(Rådets forordning nr. 40/94, art. 62, stk. 1, og art. 74, stk. 2)
2. *EF-varemærker — klagesag*
(Rådets forordning nr. 40/94, art. 62, stk. 1, og art. 74, stk. 1 og 2)

1. Det følger af den funktionelle kontinuitet mellem de forskellige instanser ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), at appelkamrene i forbindelse med den fornyede behandling, de skal foretage af afgørelser, der er truffet af Harmoniseringskontorets førsteinstansafdelinger, er forpligtede til at støtte deres afgørelse på alle de faktiske og retlige elementer, som parterne har gjort gældende, dels i sagen for den afdeling, der har truffet afgørelse i første instans, dels i klagesagen.

i henhold til artikel 74, stk. 2, i forordning nr. 40/94 kan gøre nye faktiske og retlige oplysninger, som ikke blev fremlagt for den afdeling, der traf afgørelse i første instans, gældende for appelkammeret.

(jf. præmis 58-60)

Følgelig kan appelkamrene — alene med forbehold for artikel 74, stk. 2, i forordning nr. 40/94 om EF-varemærker — tage klagen til følge på grundlag af nye faktiske omstændigheder, der er gjort gældende af den part, som har indgivet klagen, eller på grundlag af nye beviser, der er fremlagt af denne part. Den kontrol, som appelkamrene udøver, er ikke begrænset til en efterprøvelse af lovligheden af den anfægtede afgørelse, men indebærer som følge af klagesagens overførende virkning en ny bedømmelse af tvisten som helhed, idet appelkamrene i det hele skal foretage en fornyet behandling af den oprindelige begæring og tage hensyn til de beviser, der er fremlagt rettidigt.

2. Bestemmelsen i artikel 74, stk. 1, i forordning nr. 40/94 om EF-varemærker, hvorefter Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) ex officio prøver de faktiske omstændigheder, indeholder to begrænsninger. For det første er prøvelsen i sager vedrørende relative registreringshindringer begrænset til de faktiske omstændigheder i forbindelse med de af parterne fremlagte kendsgerninger, beviser og argumenter og de af parterne fremsatte anmodninger. For det andet gives der i artiklens stk. 2 fakultativt Harmoniseringskontoret bemyndigelse til at se bort fra beviser, som ikke er fremlagt »rettidigt« af parterne.

For så vidt angår inter partes-proceduren medfører den funktionelle kontinuitet mellem Harmoniseringskontorets forskellige instanser ikke, at en part ikke

Det følger af den funktionelle kontinuitet, der karakteriserer forholdet mellem Harmoniseringskontorets instanser, at begrebet »rettidigt« inden for rammerne af en klagesag for et appelkammer skal fortolkes som en henvisning til den frist, der er gældende for indbringelsen af

klagen, samt til de frister, der er fastsat under den pågældende sag. Da dette begreb finder anvendelse i forbindelse med hver enkelt sag, der verserer for Harmoniseringskontoret, er udløbet af de frister for at fremlægge beviser, der er fastsat af den afdeling, som har truffet afgørelse i første instans, derfor uden betydning for spørgsmålet om, hvorvidt beviserne er blevet fremført »rettidigt«

for appelkammeret. Appelkammeret er således forpligtet til at tage hensyn til de beviser, der fremlægges for det, uafhængigt af, om de har været fremlagt for Indsigelsesafdelingen.

(jf. præmis 61 og 62)